

20 marca 1931 r.

URZĄD PATENTOWY

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ OPIS PATENTOWY

Nr 13072.

Kl. 21 g 13.

N. V. Philips' Gloeilampenfabrieken
(Eindhoven, Niderlandy).

Rurka katodowa.

Zgłoszono 1 września 1927 r.

Udzielono 17 lutego 1931 r.

Pierwszeństwo: 5 listopada 1926 r. (Niderlandy).

Wynalazek niniejszy dotyczy rurki katodowej, z której druty, doprowadzające do siatki i anody, są wyprowadzone nazewnątrz w miejscach możliwie od siebie oddalonych.

Wspomniane rozmieszczenie tych przewodników służy do zmniejszenia pojemności, istniejącej pomiędzy drutami, doprowadzającymi do siatki, i anodą, która w większości znanych rurek katodowych może osiągnąć pokaźną wielkość i powoduje niepożądane sprzężenie pomiędzy obwodem siatki i obwodem anody.

Rurki katodowe, w których druty doprowadzające są wyprowadzone nazewnątrz w wyżej wspomniany sposób, mają

tę wadę, że nie wszystkie kontakty umieszczone są w trzonku, lecz np. kontakt anodowy znajduje się w takim miejscu rurki, które jest bardzo oddalone od pozostałych kontaktów. Takie rurki katodowe nie pozwalają na korzystne zastosowanie w urządzeniu odbiorczym telefonów i telegrafów bez drutu zwykłych oprawek do rurek o czterech kontaktach.

Według wynalazku kontakt tej elektrody, której drut doprowadzający nie jest wyprowadzony nazewnątrz przez trzonek znajduje się również na trzonku rurki.

Na rurce znajdują się dwa zaciski: jeden z nich połączony jest z tylko co wspomnianym kontaktem, a drugi z drutem do-

przewodzącym, który nie jest wyprowadzony nazewnątr przez trzonek. Zacisk, połączony z wielokrotnie wspomnianym kontaktem, może znajdować się np. na trzonku, podczas gdy jeden z drutów, doprowadzających do siatki i anody, może być przeprowadzony nazewnątr przez trzonek, a drugi przez wierzchołek bańki rurki katodowej.

Na rysunku wyjaśniony jest tytułem przykładu jeden ze sposobów wykonania wynalazku. Cyfra 1 oznacza szklaną bańkę rurki, 2 — trzonek, w którym są umocowane zwykle kontakty wtyczkowe, 3 — drut doprowadzający do anody, przeprowadzony nazewnątr przez wierzchołek bańki. Połączenie przewodzące pomiędzy anodą i kontaktem wtyczkowym anody uskutecznia się zapomocą przewodnika 5, który znajduje się nazewnątr bańki. Drut, doprowadzający do siatki 4, jest tak samo jak przewodnik żarowy przeprowadzony nazewnątr przez trzonek. Kontakt wtyczkowy anody nie jest, jak pozostałe kontakty drutów doprowadzających, przeprowadzonych przez trzonek, połączony bezpośrednio z odpowiednią elektrodą, lecz z zaciskiem 7, który w przedstawionym przykładzie wykonania umieszczony jest na trzon-

ku 2, a dalej zapomocą przewodnika 5 z zaciskiem anodowym 6.

Oczywiście połączenie z anodą może być uskutecznione w inny sposób, bezpośrednio przez zacisk 6 po usunięciu przewodnika 5.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Rurka katodowa, w której druty, doprowadzające do siatki i anody, są wyprowadzone nazewnątr w miejscach możliwie od siebie oddalonych, znamienna tem, że na trzonku przyrządu znajduje się też kontakt tej elektrody, której drut doprowadzający nie jest wyprowadzony nazewnątr przez trzonek.

2. Rurka katodowa według zastrz. 1, znamienna tem, że jest zaopatrzona w dwa zaciski, z których jeden połączony jest z tym drutem doprowadzającym, który nie jest wyprowadzony nazewnątr przez trzonek, a drugi z odpowiednim kontaktem w trzonku rurki.

N. V. Philips'
Gloeilampenfabrieken.
Zastępca: M. Skrzypkowski,
rzecznik patentowy.

